Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اورونو کې سندرې

شاعر

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په اورونو کې سندرې
شاعر:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۲ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د شاعر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د دویم چاپ سریزه	۱
۲	سریزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د اروا ګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نیمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هیلې	۲۶
۱۳	د ځلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کیسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري ۳۵	
۱۸	وینې تخیل	۳۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	د شعر په پانو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	بری که نابری	۴۳
۲۳	سپېڅلی غرور	۴۵
۲۴	د سپینو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	دخندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شکرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جبل کې	۵۷
۳۰	پوړنی	۵۹
۳۱	دړنا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولولیز پسرلی	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	اودګلو دسندرواتڼ بیا له سره وران شو	۷۱
۳۷	یوجانان او یو جام	۷۳
۳۸	خواږه خواږه زخمونه	۷۵
۳۹	دستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوی جانان	۷۹
۴۱	دسمال	۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲	د میني پیغمبر	۸۳
۴۳	د سرو تېپونو کان ۸۵	
۴۴	د پانهو مومن	۸۷
۴۵	د صراط پُل	۸۹
۴۶	د جام جنازه	۹۱
۴۷	د سندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهید غرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	دروح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	د شعر پري	۱۰۳
۵۳	سندریزه وړمه	۱۰۵
۵۴	د شعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ټولګې پر دويم چاپ څو خبرې

((په اورونو کې سندرې)) زما د شعرونو دويمه ټولګه ده چې پر ۱۳۷۶ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصيل او تر هغه وروسته د تنظيمواکۍ پر مهال ليکلي او يو څو داسې شعرونه په کې هم شته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړيو کلونو په بهير کې ليکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شاعر ښاغلي عبدالمالک بېکسيار په

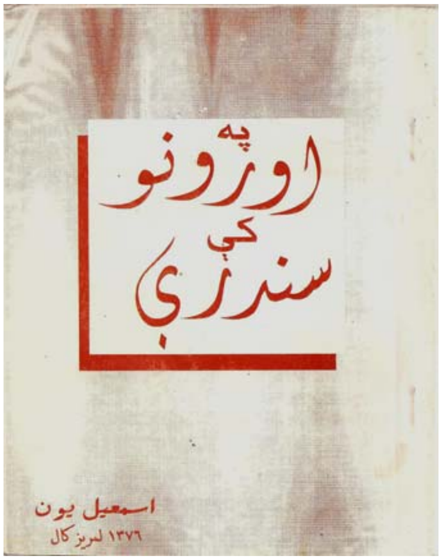

زيات ټينګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټينګار نه واى، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بيا تر دې دمه زه پر يو لړ کلتوري، سياسي او ټولنيزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته يې ډېر زيان ورساوه. شعر

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تقدس دی، زيات ذهد ، تقوا و خلوت ته ضرورت لري، له سياسي او ټولنيزو کارونو او په دې لاره کې له پرتو د بوانو او لېوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته يو ځای مزل نه کوي او نه د شعر ښکلا د سياست له بدرنګيو سره غاړه غړۍ حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي يوازې شاعر پاتې شي، بايده دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ يوازې ذهد، ښکلا او تخيل مني؛ له نورو ګڼو چارو سره يې کار نه شته. په همدې خاطر څومره چې زما نور کارونه ډېرېدل، د شعر ښاپېرۍ راڅخه مروربدله او لرې کېدله، خو بيا به هم کله په خوب او کله په ويښه راتله او زما د ذهني روزګار د ارامتيا سبب به کېدله او روحي ستړيا به يې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسته مې کله کله شعرونه ليکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د يوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بڼه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نه وهم، کله چې دا ښاپېرۍ خپله راشي، نو بيا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بيا به يې د يوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسته ليکل شوي شعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګه د خپل زمان او مکان د حالاتو انځورنه کوي او نور وروستي شعرونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهمیت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلي، یوازې هغه چاپي او املايي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر یا نظم د پوره تطبیق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي
پوهندوی محمد اسمعیل یون
کابل- افغانستان
ارګ؛ د جمهوري ریاست ودانۍ
۱۳۷۸ل کال د سلواغې ۲۱مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د یو مات ژوندون کیسه ده، ژړغونې شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغونې شانته ژاړي

او دا کیسه د یو یون کیسه ده، د یو ژوند کیسه ده او زموږ د زمانې د یو ژوندي تاریخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شپېو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ریتم جوړېږي...

...

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه
سپوږمۍ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسه د هغو شپو او ورځو کیسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګدۍ ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د
وږمو رنګین رنګین تخیل
اوس هر ماښام له شپږ پوړیزو خونو
پېغلې د خپلې حیا روح سپاري
د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پناه وروړي
خو امام ناست د هوس په مرمرینه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو میو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

د دغو ټولو کیسو، شپېو او ورځو شپو تر شا یو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې یې هم د قلم نېغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنیو شپېو کې یې هم د وطن سندره وویله او ښه په خوند یې وویله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لا تش اسمعیل و او یون یې لا نه وو پیل کړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زما ورسره اشنایي شوه، زه چې هر ځلي د اسمعیل نوم د ده په غیاب کې یاد کړم، نو بیا مې یو په تنه خوار، وچ کلک او ځیرک زلمی، د ښوونځي درې ځلور کتابه په یوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نیولي نېغ سترګو ته ودرېږي.

اسمعیل ټیک هماغه شان چې اسمعیل(ع) له خپلو پښو څخه د زمزمو د اوبو چینې راوخوټولې، له خپلو خلاقو ګوتو څخه د نوښت ویالې راخړوبوي. دی ددې په ځنګ کې چې زموږ د وطن د څلور کلنې ملي غمیزې انځورونه کاږي، خو شعر ته د تعهد او نوښت مساله یې هم له یاده نه ده ایستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکه وطن چې رهبرانو لوټ که

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د یون په دغه ارزښتناک زیار کې یوه بله د یادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغه کار د یون په ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده دمخه زموږ نورو لیکوالو هم دغه کار کړی دی، خو په کوم انداز کې چې یون ټپه او ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر سره غاړه غړې کړي، زما په خيال زموږ په معاصر ادب کې به يې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه يې په دې نيت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب يو ځل په سريزه کې په لوستونکو ولولم. د يون په شعر کې د زياتو ښکلاوو څخه يوه دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګيلې او مانې يې رسا د ښېې منځ ولي او د پښتني ټولنې نيمګړتياوې د يوه حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته يې ږدي:

چاوې يو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لړ او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلې نه دی
شمشاد په وينو سور يمه خيبر وژلی يم

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د هغې دغې عقيدې په نامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځاني خبرو په ترځ کې له خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ويل يې: د هېڅ يوه شاعر ټول شعرونه اوله درجه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټونو لاروی دی، هغه به لا نور واټونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په وږم او رنګ یې د خړ څادري پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګویي وکړم، نو باید ووایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای بښلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړي دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خواږونو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار

کوپنهاګن- ډنمارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۹۷، د جون ۱۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب

زما په اسوېلو ستا په نازونو تيره کېدو
په يو، وايه اشنا که په دوه ګونو تيره کېدو

زما ساده ملګرو، ای په يو نظر مينو !
لږ ټينګ شئ چې د ښکلو په مکرونو تيره کېدو

منو د معشوقو د اداګانو تاب مو نه شته
څه لويه قرباني ده چې په زړونو تيره کېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما او ستا د سترګو جنګ پخوا ځنې عادت دی
نو څه که اوس په دروغو په جنګونو تېره کېدو

بس يو ځل مې د شونډو په خوږو کې روح اوبه که
منم پس له هغه به د لوزونو تېره کېدو

يو چا په ګونګوسيو ورته غوږ کې داسې ووې:
راځه د يون د هيلو په قبرونو تېره کېدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروا ګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅ هم ونه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو،
اميدونو اروا ګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو،
نو تا د لوی دېوال تر شا،
څومره په زوره زوره وژړلې !؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساده قتل

د سپینو اوښکو نور وای وربدلی
د چا په سوو زړونو توبدلی

افسوس د نرمې غېږې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلی غورځېدلی

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شونډو دې وم کله رسېدلی رسېدلی

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې یې قاف نه وای ودربدلی ودربدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تا د خوږې مينې ټول خواږه پر ما حرام دي
پر زړه باندې که نه وم لګېدلی لګېدلی.

۱۳۷۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وږمو پاڼې
شونډې و سپړي موسکۍ شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وربښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتو کېږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړېږي
او د خوښیو د خندا د غرو له څوکو نه مې
غم څاڅي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

د دې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې یوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــر دې زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيـــــا تــــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د وربښمین حسن ځلا ته یې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپین ځاځکي د سهار د پرخې ونڅوم
لار ښم د کلي هدیرې ته !

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو ؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو ؟
قبرونه ډېر دي
هدیره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و ؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو يې
د زړګي د ارادې مزي تړلي وو ټول.
احساس يتيم و
زنګولې يې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غيرت په وينو رنګ و
د کلي رنګه بړک الوتې وه
يو وهم خور و ،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشول
يوازې شنه اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو رڼو سترګو
د رڼو اوښکو له ستورو څخه
هر څه چې وشول هغه ولیدلو
یوازې ځمکه پوه شوه
چې زما د زړه د ارمانو د وطن
څومره بې شمېره جنازې یې
زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه لاره

پـرې مـې ږدئ چـې دود شـم د ارمـان پـه نیمـه لاره
دا سې چې پـرې ایښـی یـم جانـان پـه نیمـه لاره

زمـا د خـوږې میـنـې نـو پـه دې کـې ګنـاه څـه وه؟
سپرلی چې رانـه لـوټ کړلـو خـزان پـه نیمـه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترګې جام اننګې مینه
زړګـی دې رانـه وړی دی ارزان پـه نیمـه لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کومې مینې غچ و او د کوم سرود بدل و؟
یوازې چې دې پرېښودم حیران په نیمه لاره

هېڅ د زمانې د مکر زیر او بم و نه پوښت
دې یون خو ورته څېرې کړ ګرېوان په نیمه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هيلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سيند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپينه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې وويني ځي په خپلو ورمو
او لمر د ټول طبيعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لر او بر ګودر کې د منګيو اتڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
ځنې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وريت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونځوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
څومره به ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تویې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې هيلې

زړګی به په کې وران شي که ځيګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غيرت او ستا د حسن دښمنۍ کې
مورچل وايه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شونډو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه ياره
زما د ماتو هيلو جوړ لښکر به په کې وران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلـــم او وحشـــت د پخلاينـــې پـــه اتـــڼ کـــې
لويان به نور هم لوی شي در په در به په کې وران شي

راځـــه د يـــون د هيلـــو پـــه زړه مـــه اړوه خـــاورې
د (هغـــې) معشـــوقې د پـل اثـر بـه پـه کـې وران شـي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثلورو کلو شپې مې

د یو ځوان عمر څپه مې
اسوېلیو رانه دود کړه
د ثلورو کلو شپې مې
د کوم چا روژه نیولي غوندې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېڅا ته هم ونه ویل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې څښني وینه؟
چا مې وړی زړه په مینه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته ربي چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پــه ګــودرو کــې چــې د چــا اســونه تېــر شــول
ســهر پــرې خبــر نــه دی لــه ماښــام نــه تپــوس وکــړئ

یـــو یـــون پـــه لویـــه لاره مینـــانو تـــه دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

۱۹/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړ و
فریادي او ښکو کې ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غيرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کيسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا- بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وینځي
د نفس اورونه وژني کړي ګرېوانه سره جنګ

یو (یون) هم د همغو له لښکرو سره یو شو
چې سپین سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوری پښتون
پر مخه درومي د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د ميو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مينه
ستا قدمونه څاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې تخیل

د یــو مــات ژونــدون کیســه ده ژړغــونې شــانته ژاړي
نیمــه مــړه نیمــه ویــده ده ژړغــونې شــانته ژاړي

د ســندرو وزر مــات شــو تخیــل نــه وینــې څــاڅي
پــه مــاتم کــې ننــداره ده ژړغــونې شــانته ژاړي

د غمونــو ډزې وشــوې د شــیرنې پــه کوڅــه کــې
د فرهــاد د مرګــي شــپه ده ژړغــونې شــانته ژاړي

ولــولیزو شــپبو وران کــړ د روښــان تفکــر څلــی
د فکرونــو جنــازه ده ژړغــونې شــانته ژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتـــه ښـــکاري هنـــدوکش کـــې مغـــوليزه شـــمله هســـکه
ټيټـــــه شـــــوې تـــــاتره ده ژړغـــــونې شـــــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات کـــړل
پښـــتنه لمبـــه ســـړه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې څوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۰/۴/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر په پانړو

نــن دې پــه ســترګو کــې پــرون ښــکاري
لکــه پــه مــرګ کــې چــې ژونــدون ښــکاري

بيـــا دې د زړه لـــه ارادې نـــه خـــلاف
څنګــه پــه شــونډو کــې پــاڅون ښــکاري

زمـــا احساســـه- فکـــره ويلـــې نـــه شـــې !
درتـــــه د زور او زر تـــــړون ښـــــکاري

نــور د ښــکلا پــه ســيند کــې پــورې وتــل
پښــتون پــر ماتــه کښــتۍ ســتون ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د ګـــل وطـــن د شـــعر پـــه پـــانړو
نـــن هـــم د ســـرو وينـــو مضـــمون ښـــکاري

چـــا وې يـــو قـــام زړو تـــه وکـــړه ســـجده
مـــا تـــه خـــو لـــرو بـــر پښـــتون ښـــکاري

د زړه پيښـــليک مـــې يـــاره څـــه لـــه ګـــورې؟
پـــه هـــره پاڼـــه کـــې شـــبخون ښـــکاري

مـــنم پښـــتو مـــې ځنکـــدن نـــه منـــي
کـــه بـــر ســـکون شـــو نـــو لـــر (يـــون) ښـــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهر

زړه مې نرى نرى خوږېږي د چا مينو باندې
څو مره بې رحمه طاعون اوري ګلو رينو باندې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو باندې

ما خو دې سترګو کې د زړه وطن ښکلا کتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو باندې

څومره تو پير دى د مينو او قاتلو ترمنځ
مو ږه پر مينو نه مړېږو دوى پر وينو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوي یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو ورېښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دواړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رڼو اوښکو د هیلو انځورونه
د سبا د امید ستوري
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به یې ستا په مینه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مینې څرکې !
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې !
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې یې وتومبل ګلونه
تا یې وموښل په مینه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری که نا بری

منم زما که دې سرور مات کړ
ستا د ښکلا مې هم غرور مات کړ

لږ خو مې سترګو ته په ځير شه اشنا !
چا د لوزونو کوه طور ماته کړ

مغوله خياله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات کړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په سترګو کې د عشق نور مات کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې بــــرى كـــه نـــا بـــرى وبـــولم؟
چې په خپـل لاس دې خپـل منصور مات كړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
كابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو سترګو ګورم؟
پخوا کـه پـه رڼـو و اوس پـه نمـو سـترګو ګـورم

د تـا د شـونډو پـانې چـې غـوړېږي او موسـېږي
دا زه ورتـه محبـوبې پـه شـبنمو سـترګو ګـورم

قربـان د داسـې مینـې د غـرور لـه سـپېڅلتیا نـه
چـې خپـل رقیـب تـه ګورمـه پـه برمـو سـترګو ګـورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څـو ځلـې دې راکـړل سـترګو سـترګو کـې زهرونـه
دې سـترګو تـه دې نـور خـو پـه پرچمـو سـترګو ګـورم

په دې ورانه کوڅه کې مـې ځيګـر او زړګی مـات شـول
خـو اوس هـم ورتـه يـاره پـه صـنمو سـترګو ګـورم

زمــا د زړه چينــه کــې د عشــق اور دی لګېــدلی
نـو ځکـه ټـول جهـان تـه پـه همـدمو سـترګو ګـورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپینو خولو پرخې

یاد خو به دې وي؟
چې یوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هیلو ګلان یو یو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپینو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې ولید

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل مات برخلیک سیوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېلیو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپینې اوښکې ښاڅي.

۲۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو سباوون

د زړونـــو زور مـــو دلبرانـــو لـــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانـــو لـــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوځـــه کـــې اشـــنا !
پـــه رښـــا ورځـــې رقیبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بـــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ! د تا د دین روښانه څراغ
پر دین مینو پتنګانو لوټ که

زما د ټول عمر د هیلو سپرلی
د کلي ټولو مشرانو لوټ که

د معشوقې د مخ د مشکو کاروان
ترغلو لاړ نه شو کاروانیانو لوټ که

د اسمعیل د اوښکو سپین سباوون
شاوخوا ټولو اشنایانو لوټ که.

۱۹/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرجنه خندا

څه د احساس څه د جذبې په نامه
ځواني مې لاړه د هغې په نامه

د وينو جام مې نڅوي پر شونډو
د تا د شونډو د کعبې په نامه

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د (هغې) (دغې) عقيدې په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپـــــانيزو اســــو ېليو لښـــــکر
ســـترګو دې لـــوټ کـــړ د جرګـــې پـــه نامـــه

د زهرجنـــــې خنـــــدا شــــنه پســـــرلي
پـــر مـــورږه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

اوښـــکې مـــې څښـــلې اســـو ېلو کـــې لامـــبم
دار تـــه مـــې بيـــايي د نشـــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرونه

په فرهاد فرهاد زړګي مې د اورونو پرېشاني شوه
په شيرين جنت وطن کې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصور عقل لمبه به څنګه پانې شي دمينې؟
د سپين دېو منطق کې ډوبه د عشقونو پاچاهي شوه

د احساس پانو رژېږي، د عطرونو وږمو ژاړي
سندريزو ولولو کې پابندي په پسرلي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرې پرې کړئ، د ګلونو غاړې غوټې
د ژړا په اور کې کېنئ عقيده مو اسلامي[1] شوه

عقله څنګه ورته رهبردې؟ ورته جګ کتلی نه شې !
ستا رڼا کې د غلو څنګه کامراني شوه کاميابي شوه

ای د اور په ميوو مستو د عشقونو سپينو ستورو !
د ظلمونو شپه رڼا کړئ ګنې ختمه زندګي شوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

---

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دين معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چتو پېغلو
له سپینو سپینو مړوندونو نه د وینو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم د ېوان
او ګرځوي پر دواړو ولو د مرګونو ډالۍ
په څلورلارو کې دي جوړې هدیرې د ژوندون
هره کوڅه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وینو
اوس د بنګړیو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو، سرو، سپینو بنګړیو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګین
رنګین تخیل.
اوس هر ماښام له شپږ پوړیزو خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغلې د خپلې حیا روح سپاري
د خدای(ج) دفرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دی د هوس په مرمرینه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبیح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو میوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وینو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سر ټیټوم؟
در ته ټیټ کړی یم مجبور قسمت

هر اسوېلی مې شي پرهر په شونډو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

د دې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړېږي په رنځور قسمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پـــرې ګـــلان، دی پـــر مـــازهر شـــيندي
ماتـــه جـــوړ شـــوی دی تربـــور قســـمت

ځـــواني مـــې تېـــره کـــړه د اور پـــه جېـــل کـــې
بـــدل مـــې نـــه کـــړ رنتبـــور قســـمت

د ســـره دوزخ د لمبـــو تـــاو مـــنم خـــو:
جنـــت کـــې نـــه غـــواړم مـــزدور قســـمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره- دير

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هيله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل څخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په وربښمينو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند څپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې يې ونه ليده چا پر سرو ورغوو د نکريزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په وږمو وړله د جانان د مقدس جنګ د برې سندره
خو يوه ورځ يې جانان راغی د دې کوره پورې
جامې يې سرې ګردنۍ سره وه په اوږو او سرو وينو باندې
او د ټوپک له خولې يې سره او شنه لوګي جګېدل
نو چې يې ولګېدې سترګې د هغې په ولوليزو کتو
او ښاپېريزې ښکلا
د تور ټوپک په ميل يې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سورکی پوړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلې مخ باندې خورې شوې د نري رنځ د نهیلي ژوند
د اوښـــــــکولیکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خدای(ج) دربار ته
سپین لاسونه
او د نهیل شمال په مړو وږمو یې
د مات ولس تپي اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وویل:
((پربېږدئ چې خړ سېلاب مې یوسي
په لامبوزن جانان مې ډېره نازېدمه))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولی نه یم
ښکاري همدا چې دې بللی نه یم

د اسوېلو مزل د هجر دښتې
په لنډه لار درته راغلی نه یم

هره موسکا دې زړه کې اور بلوي
په خوله یم چوپ دننه غلی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نــــاز د غـــــرو خنــــدا دې ورړلای شــــمه
د غـــــم فرهــــاد یــــم نـــــازولی نـــــه یــــم

د رڼـــا حـــورو شــــپه راټوله نــــه کـــړئ !
زه یـــې تـــر شـــونډو رســــېدلی نـــه یـــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زهرو فصل

د رڼا پاڼې خو مو بلې کړې د شپې په لمن
خیر که یو څو داغونه شنه شول د ډیوې په لمن

د جنت مینه د ښکلا د عواطفو ستوري
موږه کرلي دي د خپلې معشوقې په لمن

احساس شو مات خندا ژړېږي ښکلا نه غوړېږي
چا کړ د زهرو فصل شین د عقیدې په لمن

زما پر زړه د پرهرونو د سپرلي ګلونه
دومره تورونه لګېدلي دي ددې په لمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بـه د جـام شـونډو کې چېـرې وي موسـکا د میـو ؟
د عقیــدې ســېلاب شــو خــور د میکــدې پــه لمــن

شـونډې مـې رېـږدي زړه مـې تښتـي ويـی نـه شـمه چـې:
ځــــومره ژړا وه د کابـــل د هـــدیرې پـــه لمــــن

نـــور د هـــوس د جنتونـــو ډنـــډ کـــې ولمبـــوئ
مـــا ویـــده پرېــږدئ تــل د مینــې د نشــې پــه لمــن

د ســترګو يــون، د زلفــو يــون، د شــونډو يــون جانانــه !
څنګــه دې يو ځــای کــړل د خپلــې ارادې پــه لمــن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګي د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وریښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره د پوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زمور د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نړوي به د ښکلا دعواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او دېوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولولیز پسرلی

د ارمانونو زړه مې دې یووړ
لکه د ورځې روح چې شپې یووړ

د غریزې د میوو مست سباوون
توري راکښلې عقیدې یووړ

د ولولیزې ځوانۍ سور پسرلی
په یو نظر رانه هغې یووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون روح رانه په نوم د جنت
پر دين مينې معشوقې يوړ

لا مو د قهر په تاو سېزي هيلې
څه که ارمان موتر کعبې يوړ

عشقه تباه شو ستا د حسن لمر
چا په سره زور چا په پلمې يوړ.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځیر د مغولیزو وختو مات کړي
یو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شېرینو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼاګانو ډېر شکمن یم
زما مینې ته سکنی ماښام په کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زما زړه ورته موسکی اسلام په کار دی

ستا د مینې دښکلا طواف ته یاره
د زړه او ښکو یو سپین احرام په کار دی

د کابل حسین زړګیو شهیدانو
د یزید دوزخ کې نور قیام په کار دی

د وطن د حسن پاڼې مې باد یووړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دی

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غمیزو د توپان فرجام په کار دی

د هوس ستوري دې خاندي تاج محل کې
مور مینو ته د عشق مقام په کار دی.

۱۳۷۳/ چنګابښ
پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو

زماني د زماني لمن نیوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدیر مزو تړله
زېږېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سورکو نازکو شونډو
سندریز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقیدې و عواطفو ته ځیګر په لاس نیولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نڅېدل ورته د مینې د غاټولو ځیګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخیل د بڼ ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو یو (چا) له کومه راوړ
د کینې د زهرو جام
د پستو پستو خبرو له خوږو میو نه جوړ
او نړدې یې کړ د مینې عقیدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقیدې لا په سر نه و اړولی د کینې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه یې راغلل خزانونه
په زړګي کې یې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقیده د زهرو روح د قهر سیند
بیا یې لوټ کړل د سپېڅلو احساساتو ارمانونه
د وړمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مینې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جانان او يو جام

چــې د رڼــا پـــه لـــوري ګـــام اخلـــو
مـــوږ يـــې لـــه زلفـــو انتقـــام اخلـــو

د مقـــــدس اور عبــــادت وي مينـــــــه
خـــود يـــې لـــه شـــونډو نـــه الهـــام اخلـــو

د روح وطـــن يـــې راتـــه رنـــګ کـــړ پـــه غـــم
اوس يـــې هـــم نـــوم پـــه احتـــرام اخلـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمـــرود وختونـــه شـــي شـــداد شـــي امـــام
هـــر څـــو کـــه ذکـــر د اســـلام اخلـــو

عشـــقه دا ســـتا لـــه غوړېـــدلي جنـــت
مـــوږ يـــو جانـــان اخلـــو يـــو جـــام اخلـــو.

۱۳۷۳/زمری

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوا ره خوا ره زخمونه

ستر ګې مې ډ کې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم ځپه
زړګی مې وايي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکيو او چاودلو شونډو
چې د سيليو ګرد يې ناست و پر خوږو اننګو
او د زړګي له هر يو تار يې ځځېدلې وينې
د حال په ژبه راته ورو وويل:
((زه پر تا ځومره نازېدمه
تا په سرو شنو دېوانو خرڅه کړم مينه.
د ستر ګو توره نو اوس:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مې خپل غمونه ډېر دي
په لويه لار کې راته مه ژاړه مېنه))
نو ماچې ټيټ کړ د احساس سر د ويده تفکر سور ګرېوان ته
زړه راته وويل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقيقت په ژبه
څومره خوارږه زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو قافله

ستړګو نه ستا د مخ ډیوه تېر وو
ځکه تر وړانګو لاندې شپه تېروو

د زړګي پاڼې غوړېدلې پرېږده
ورته د ژوند تپې کیسه تېروو

ستا د موسکا د پسرلو په هیله
پر زړګي ژوند لمبه لمبه تېروو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر اسـوېلی مـې شـي منصـوره وينـه
ژونـدون پـه دار لکـه نشـه تېـروو

شـهيد وطنـه ! سـتا د زړه پـردو کـې
يـو وخـت د سـتورو قافلـه تېـروو

شونډې پر شونډو راتـه کېږده موسکی
روح تـه د سـره دوزخ وږمـه تېـروو

د خنـدا پېغلـو وربلونـه تيـټ کـړئ
د يـون د هيلـو جنـازه تېـروو.

۷/۸/۱۳۷۳
کاګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراوی جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
څو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ما ته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېژم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومـــره ګلونـــه پـــرې د اوښـــکو شـــيندم
چـې پـه شـمېرلو يـې سـتومان شـي جانـان

بيـا بـه مـې پرېـوزي دګرېـوان پـر کلـي
چـې مـې تـر اوښـکو نـه ارزان شـي جانـان

چـــې د خپـــل زړه دښـــار جنـــډې ووينـــي
ځـــومره بـــه مـــړاوی را روان شـــي جانـــان

درد بـــه دې وي خومحسوســـبږي بـــه نـــه
چـې هـم پـردی شـي هـم دې ځـان شـي جانـان

وړې د لونګـــو ښـــار تـــه ښـــکلې پښـــتو
ګوندې چې (يون) ددې ((کاروان) شي جانان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسمال

یو ګل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل ګلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړګی مې ګل شو پټ په شونډو کې موسبړي
کوم چا ورته د تا د سترګو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شپه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سو کور ځنې دسمال راوړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا واک دې منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
يــوه لاس کــې دې جــال او بــل کــې تــال راوړی دی

جانانـه تنـدی وريـن کـړه بيا يـې مينـه بانـدې کېـږده
د زړه لـــه وينـــو جـــوړ مـــې درتـــه خـــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارگري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې پیغمبر

یو سپین د سبا ستوری وم سهر وژلی یم
د ګل د شونډو پرخه وم ماښام وژلی یم

په زور نه یم مات شوی ښکلیه پورته را ته ګوره
د تا په نوم یې یاره په هنر وژلی یم

کوم څوک چې مې په زړه کې پیغمبر د مینې جوړ کړ
د روح پر کور مې ناست دې پیغمبر وژلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغــه کلــي پېغلــې او منګــې پــر مــا خبــر دي
ګـــــودر يمـــــه وژلـــــی مـــــازيګر وژلـــــی يـــــم

د کـوم مغـول لښـکر مې د زړه ښـکار کې پلـی نـه دی
شمشـــاد پـــه وينـــو ســـور يمـــه خيبـــر وژلـــی يـــم

پـه دې کـې د رقيـب د تـورې نښـه ګـوره نـه شـته
د خپـــل دلبـــر پـــه غېـــږه کـــې دلبـــر وژلـــی يـــم.

۱۳۷۴/زمری
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو ټپونو کان

د زلفــو پــه تیــارو کــې دې پــه نــور نیــولی یــم
بــس زه خــو دې د ظلــم پــه تنــور نیــولی یــم

سـهر پـه وینـو رنـګ کړمـه ماښـام پـه اوښـکو لونـد
د وخــت امــام دا زه څنګــه تربــور نیــولی یــم

د زړه شــیمه مــې نــه شــته هســې مینــه مینــه وایــم
دې لــوز تــه چــې هــم ټینــګ یمــه غــرور نیــولی یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شـوندې پـانې پـانې چـې ورېـږي پـر مـا هسـې
جانانــه بيــا دې کــوم غــم تــه ضــرور نيــولى يــم

د ســتورو پـت خـو هغـو جـادوګرو شـغلو مـات کـړ
دې تنــدر نــو زه لمــر پــه کــوم قصــور نيــولى يــم

د زړه د پرهــرو پتــري مــې چــوي خند يــدى نــه شــم
د ســرو تپونــو کــان يمــه ناســور نيــولى يــم

چـا وې غـېـږه جنـت، شـوندې شـراب زلفـې وږمـې دي
دا ځکــه ورتــه زه همــېش تــرور نيــولى يــم.

۹/۲/۱۳۷۴
مکروريان- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاڼو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمرګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ښامار وژل د پانو مومن نه شي کړلی
دومره هوښيار دی چې پر ونو په پام سيوري کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پر مخ وغوړېږي
کفر ته ګورم چې پر ښکلي اسلام سيوري کوي.

۱۳۷۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صراط پُل

چې ستا په تخیل مې تخیل نیولی دی
منمه د ګل شونډو کې مې ګل نیولی دی

دا خال د سپین تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نیولی دی

د زړه وینې مې څاڅي لاس دې لري که جانانه
(کوم دېو) غونډې دې سخت لکه کابل نیولی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبور به د هر ښکلي د خندا په لمبو سوزي
دا زړه چې مو هر چاته په منګول نيولی دی

د مينې قاتلان يې ځنې څرنګه تېرېږي؟
زما مظلوم ملت د صراط پل نيولی دی

په سترګو کې دې يون شوم زړه کې يون په خوله کې يون شوم
دې مينې دې څه ښکلی تسلسل نيولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام جنازه

یو شور شو د جامونو شو قیام په میکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په میکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبیح له ستورو
د روح امام یې ناست وي هر ماښام په میکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مینه
د فکر ستورو ولیده امام په میکده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــانې ورو ورو تو يــدلې
د جــام جنــازه پورتــه کــړه بــل جــام پــه ميکــده کــې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړي احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــي
نــن بيــا نــرخ ټاکــل شــوی مــې د قــام پــه ميکــده کــې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سندرو په وزرونو

یو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهید کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د نښترو په وزرونو

یو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښـــار د پېغلـــو خـــال وړي او د غـــاړو امېلونـــه
يـــو دوه مـــاران راوړي جـــادوګرو پـــه وزرونـــو

څـه لـو دی د ګـلاب ګـلاب سـرونو پـه وطـن کـې
يـو اور خـو خدايـه بـل کـړې د لـوګرو پـه وزرونـو

پـرون رمـه لـه غـره نـه راغلـه کلـي تـه يـوازې
څـه سـره وينـه پرتـه وه د ګـور ګـورو پـه وزرونـو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید غرونه

د مینې ستوری مې غاټول نه دی
ځکه زړګی مې پرې راټول نه دی

غرونه شهید دي، دښتې بورې ناستې
ورته امېل د ګلو شپول نه دی

زړونه مو اخله خندا مه راکوه
د مینې ښار دی کار په تول نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپــــې خپــــې دریابــــه غلــــی درومــــه
د ژونــــد مــــانړو مــــې ســــندر بــــول نــــه دی

ســــتونی زبېښــــې د ښــــار د هــــرې پــــانړې
لــــه میــــو ډک یــــې لا کنــــډول نــــه دی.

۵/۵/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شپې

د ژوند سندره ليکمه د ګلو په خولو
د شعر ځيګر مې وينځمه د ښکلو په خولو

د وهم د ېو څلورو شپو کې تېر کړلو له ستوني
کوم ښار چې و جوړ شوی د نتلو په خولو

د يار ستړی احساس مې په کې ورو ورو خوبومه
د زړه سيوری مې لوند دی د سنځلو په خولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی جـور زمـوږ لـه وینـې، دی جـوړ د چـا لـه مینـې
د ژونـد څـراغ بـل نـه شـو د ښـاغلو پـه خولـو

د شـنې جلګـې لـه پاسـه کړه پـر سـپینو لېچـو دمـه
کـوم چـا درتـه وینځلـي د شـنو ولـو پـه خولـو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې پـه سترګو ورتـه ځیـر شم
د بخـت سـتوری مـې ګـورم د منګولـو پـه خولـو.

۲۸/۵/۱۳۷۵

کارګري قصبه-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږېښخنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیـا تلـی سـپین امـام د قـاف د ځنګلونـو د پـو تـه
زمـوږ د اوښـکو هیلـې بیـا پـه هغـو پلـوري راځـي

زړه کـې مـې ګرځـي یـوه ګرمـه شـان وږمـه د پښـتو
د قلـم نـوکې تـه مـې ټـول ټکـي سـرزوري راځـي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چـا وې وطـن تـه دې لمرونـه چـا وې سـتوري راځـي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روح سپېڅلی زور

د هیلــو شــونډو کــې مــې پــانې بیــا ثمر نیســي
پــس لــه کلونــو مــې ګلونــه بیــا ګــودر نیســي

زه یــو ســېلاب شــومه د اوښــکو او ســړو اســوېلو
دی راتــه لار کــې د ســپېرو شــګو ســنګر نیســي

دا چــې شــمله یــې راټیټېــږي نــه، جګېــږي پســې
دا خو پــرې خدای(ج) د خپلــې مینــې خپــل وزر نیســي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــرون یــې ســر کــې وه نشــه د فرعونیــت د فکــر
نــن راتــه خــړې خــړې ګــوري ځــان اوتــر نیســي

دا خــو د روح ســپېڅلی زور دی د خدای؈ عشــق وینځلی
پــه یــوه وړانګــه چــې د ټــول تــورتم لښــکر نیســي

بیــا د نــازو بچیــو وتړلــې تــورې تــر مــلا
چــا د ګــورګین د مــرګ ویــل چــا وې شــیبر نیســي.

۲/۳/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر پري

د ښکلا سیمه شپې نیولې ځانته ښار جوړوي
د ژوند په هرواړ کې د دار له پاسه دار جوړوي

موږه د لمر وړمې شهیدې کړې د شپې په کانو
اوس مو له کلي پټ تېرېږي بله لار جوړوي

ما ځنګوې د تیارو څڼو کې د خدای(ج) په نامه
ځانته د ژوند په نوم یو ښکلی سپین سهار جوړوي

ربه د تا په نوم مې ژوند اخلي په خپله ګټه
د وخت واکمن څومره هوښیار دی څه ښه کار جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلــه د ښــو پــه نــوم قربــان کلــه د بــدو پــه نــوم
دا فرښــتې څــومره پــه ســخته زمــا بــار جــوړوي

د شــعر پــري مــې مــروره شــوه د شــعر لــه روحــه
ســپينې خبــرې دې لــه شــعر ځنــې شــعار جــوړوي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندریزه وربمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غمیزه وربمه
د زړه په پانو کې مې رپي دا دودیزه وربمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خیال باندې راشیندي اوسپنیزه وربمه

شهیده وړانګه یم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوریزه وربمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دي وژنځای د ګلو
لکه بیرغ پرې باندې رپي ارمانیزه وربمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندریزه وږمه

شمله زړه، پوړنی زوړ دی، منگی زوړ دی خو هم
ځومره خوږه خوږه تري اوري پټمنیزه وږمه

د جنگ اسونو مې د ښتو گلان ټول ستړي کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ل کال د غويي ۲۲مه
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر حجاب

د ژوند مړاوې سندره مې رباب کې راولم
د ویښو شپو کیسه د عشق کتاب کې راولم

دا سر ربه ! مات شوی دی، ټیټ شوی چاته نه دی
خو تاته یې پنځه وخته محراب کې راولم

نن بیا د غزا ډول د هندوکش په سر غږېږي
سپېرې طالبې څښې مې په تاب کې راولم

د نقد ملایان ګرځي له دُرو سره په ښار کې
د شعر پېغله مې ځکه په حجاب کې راولم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ترلي لاس وو ستا درنې ښپېړې
يو وخت خو به اشنا دا په حساب کې راولم

د سره قهر غلامه بيا د چا غېږې ته درومې !
د سپينو وړانګو تاو به په کولاب کې راولم

خندا موسکې موسکۍ شي چې پر شونډو د کبانو
يو شور خو د سندرو په درياب کې راولم

په دې به هم د ډېرو له زړګو شي لمبه تاوه
دا وران د زړه وطن چې نغمه باب کې راولم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیا زیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لیسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نومورې لیسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نومورې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نومورې څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لويې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لويې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لويې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیځو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکادیمیکو لیکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د څرګندیدو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران دي، د استاد يون نظريات خپلو شخصي او تنظيمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه يې په ټينګه مخالفت کوي. زه دد ې شاهد يم، هر کله چې يون کومه ليکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې يې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سياسي بهير کې يې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه يې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد يون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرايطو کې بيا هم خپل فرهنګي، سياسي او ټولنيز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو يې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر يو نيم کال راهيسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اينبودل کېږي، په داسې يو دولتي دفتر کې چې بوختياوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد يون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې يې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.
سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړۍ شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	دریم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  د پوهنوال روستار تره کي اثر — دویم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- د پښتنګون ترخنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي ژبانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
- ببرړنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په وړمو کې لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکني سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کار و زیار کې ورته د نور زغم او سبلې هیله لرم.

په درناوي
وفاالرحمن وفا
کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-09-9
9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library